

ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК
PARISH HERALD

Лист парохије Светог Симеона Мироточивог Српске
Православне Цркве у Калгарију, Алберта

ХРИСТОС СЕ РОДИ!
CHRIST IS BORN!

St. Simeon Serbian Orthodox Church Newsletter
Calgary, AB.

Уредништво:

Главни и одговорни уредник:
Протојереј Обрад Филиповић

Превела на енглески:
Елена Поповић

Сарадници:
Миланка Филиповић
Др. Мајда Ђорђевић
Драгана Поповић

Редакција:
2001 31 Avenue SW
Calgary, AB. T2T 1T3

Телефон: 403/244-3586
Факс: 403/244-1691

Интернет страница www.svetisimeon.org
Електронска пошта: obradf@yahoo.ca

Editors:

Editor-in –chief:
V. Rev. Obrad Filipovic

Translated in English:
Elena Popovic

Contributors:
Milanka Filipovic
Dr. Majda Djordjevic
Dragana Popovic

Redaction:
2001 31 Avenue SW
Calgary, AB. T2T 1T3

Phone: 403/244-3586
Fax: 403/244-1691

Web site www.svetisimeon.org
E-mail: obradf@yahoo.ca

РЕЧ УРЕДНИКА

Христос се роди!!!

Драга браћо и сестре, користим ову прилику да вас све поздравим радосним поздравом Христос се роди! Нека би Богомладенац Христос испунио ваше благочестиве домове слогом, миром, љубављу и сваким другим добром.

„Радуј се, младићу, за младости своје, и нека се весели срце твоје док си млад, и ходи куда те срце твоје води и куда очи твоје гледају; али знај да ће те за све то Бог извести на суд.“

Ове године у свом поздравном слову желим да се обратим нашој српској омладини овде у Калгарију. Они су наша дечија некадашња, радост садашња и нада будућа. Све што чинимо како у својим домовима тако и у својој Цркви јесте у службу њима који ће у будућности преузети управљање и над домовима и над Црквама нашим.

Најпре хоћу да истакнем, исказујући своју радост, оне који својим животом и примером уливају наду за бољом будућношћу наше заједнице. Радујем се када видим момке у Спортском Друштву Србија, фудбалере чији сам ја најстарији члан. Више од двадесет њих баве се спортом и избегавају и дрогу и алкохол и друге пороке којима је данас омладина подложна. Нико од њих чак и не пуши, а скоро сви су или завршили факултет или га завршавају. У њима истински видим будуће управнике и руководиоце нашом заједницом. Ту су наравно и омладинци из Културно-уметничког Друштва Фрула.

Предивно је видети младост како са осмехом на лицу учи и шири своју културу и традицију. Верујем да нико не остаје равнодушан када их види одевене у ношње наших предака. Наду свакако улива и Црквена Школа Свети Сава чији чланови постепено постају спортисти и фолклорашки и стубови Српске заједнице.

Међутим није све баш тако добро. Одлазећи на забаве овде у Калгарију приметио сам један број момака који се одају алкохолу. Када се то погледа на почетку забаве виде се прави Срби, високи, наочити, паметни, понос

LETTER FROM THE EDITOR

Christ is Born!!!

Dear brothers and sisters, I am using this opportunity to send a joyous message that Christ is Born! Let Christ, the Son, fill your homes with peace, cooperation, love and all other good.

“Celebrate, young one, your youth. Let your heart celebrate while you’re young, go where your heart takes you and to where your eyes wander; but know that for all actions God will judge you.”

This year, in this letter, I wish to devote my words to our Serbian youth in Calgary. They are yesterday’s children, today’s joy and the hope of the future.

First of all, I want to share my joy about the ones who set an example with their life and give us hope for a better community in the future. It gives me joy when I see the young men joining the sports organizations such as the soccer team, amongst whom I’m the oldest member. More than 20 of them practice sport and avoid drugs and alcohol, along with other temptations that today’s youth comes across. None of them even smoke and almost all have already finished college or are finishing it. In them I genuinely see future board members and leaders of our community. Among them I also see the youth of the SKUD Frula. It’s wonderful to see young people learn and spread their culture with a smile on their faces. It would be hard to believe that anyone could be unaffected when they see them dressed in the clothing of our ancestors. Another great hope is the church’s school “Sveti Sava” whose students are beginning to join sports teams and folk groups of our community little by little.

Of course, not everything is so positive. Going to parties here in Calgary, I’ve noticed a number of young men who give themselves to alcohol. When you see them at the beginning you see real Serbs, standing tall, intelligent, exemplary; the pride of anyone who feels Serbian at heart. Throughout the night that changes somehow. While dinking, and from what I’ve heard but I hope I’m wrong, using drugs, they become lost

свакоме ко се Србином осећа. Током забаве то се некако измени. Опијајући се и, како сам чуо а надам се да грешим, користећи дроге, то постају изгубљени момци. Остали гледајући их одмахују главама. Девојке са неверицом гледају оне који требају да буду будући мужеви и очеви. Деца се препадају видећи примере оних које је потребно из сале однети јер ни на ногама не могу стојати.

Заиста су ово потресни и тужни примери и мислим да је време да се и о томе поразговара. Ја као свештеник и као човек не могу да о томе ћутим. Морамо сви, баш сви, да учинимо по нешто да би се ово исправило. Родитеље позивам да воде рачуна о својој деци. Да им дају добар пример и да их подрже у добру. Фамилију и пријатеље да утичу како својим примером тако и љубављу и пажњом на оне који недостатак свега тога траже у флаши и дроги. Ја се стављам на располагање сваком од њих понаособ да помогнем, посаветујем, утешим и изађем у сусрет у сваком могућем погледу. Наша заједница мора да учини све у својој моћи да се и овај део младих изведе на прави пут. Важније је спасити једног младог човека него ли сав свет задобити.

Сви смо сведоци шта се десило недавно на једној од забава а под утицајем алкохола и ко зна чега још. То нам се не сме поновити. Зар да се наша деца тако поздрављају и тако једни са другим разговарају. Морамо да учинимо више него што чинимо сада. У супротном не само да ћемо изгубити нашу децу за овај живот већ и за живот вечни. Јер без обзира на младост и лудост, Бог све види и за све тражи одговор на суду коначноме.

Хоћу на крају да се обратим свим младим момцима и девојкама у Калгарију. Одолите искушењу дроге и алкохола, дружите се једни са другима, учите и изграђујте себе у истините Србе и Српкиње, Православне Хришћане будућност свих нас за понос себи и ближњим својим. Амин.

*Искрено одани служитељ ваш
и слуга Божији
Протојереј Обрад Филиповић*

youth. The people around them shake their heads and turn away. The girls look in disbelief at those who are supposed to be future husbands and fathers. The kids get scared seeing examples of people who need to be carried out of the room because they can't even stand on their own two legs.

Truly, these are sad and stirring examples and I think it's time to talk about them. I, as a priest and as a man, can't keep quiet about it. We all need to, absolutely all of us, do something to better the situation, even if it's a little bit. For the parents I advise keeping track of their children. Give them a good example and support their good actions. For other family and friends, I suggest influencing by example and giving the love and attention which they might be missing and seek in bottles and in drugs. I will make myself available to each and everyone, to help to advise, to comfort and to help in any other way possible. Our community needs to do everything in its power to help this group of young people head the right way. It's more important to save one young person than to gain the whole world. We have witnessed what happened a little while ago at a party under the influence of alcohol and who knows what else. That cannot be repeated. Is that the way our children should relate to each other and speak to each other? We have to do more than we've been doing. The reverse situation would be that we would lose our kids in this life and also in the eternal life. Despite youth and craziness God sees everything and rewards and punishes all actions at the final judgement.

Finally, I want to speak to the young men and women of Calgary. Turn away from temptation, drugs and alcohol; socialize with one another, learn and build yourselves into true Serbs, Orthodox Christians, the future and the pride of yourselves and those close to you. Amen!

*Yours truly
God's servant
The Very Reverend Obrad Filipovic*

**БОЖИЋНА ПОСЛАНИЦА ЊЕГОВОГ
ПРЕОСВЕШТЕНСТВА ЕПИСКОПА
КАНАДСКОГ ГОСПОДИНА ГЕОРГИЈА**

ДОЛАЗАК РАДИ РАДОСТИ

*„И Ријеч постаде тијело и настани се међу нама, и видјесмо славу његову, славу Јединороднога од Оца, пуног благодати и истине.,,
(Јн. 1, 14)*

Ево радости, ево спасоносног поздрава: Христос се роди!

Бог се роди у тијелу и постаде човјек – да бисмо и ми постали Његова браћа и облагодатили се Њиме.

Да ли смо сјвесни те истине? Да ли смо свјесни шта тај сверадосни поздрав значи? Христос Бог силази у свијет и рађа се од Пресвете Дјеве, долази међу нас огријеховљене и смртне. Бог поста човјек – да би човјек по благодати постао бесмртан, вјечан, раван Богу. У давнини, пророк је рекао: „Што је било, то ће бити, што се чинило, то ће се чинити, и нема ништа ново под сунцем., (Проп. 1, 9). Ништа под сунцем не бива ново сем ваплоћења и рођења Сина Божијег (Јован Дамаскин). Ево те новине, ево нечега новог и вјечно освјежавајућег за цјелосну творевину, ево нашег Творца који узео тијело, настани се међу нама и постаде један од нас.

Савршени Бог постаје савршени човјек, а тиме од палоба Адама добијамо новог Адама, од изгубљеног раја – нови рај. Из туге и безнађа рађа се нова нада и општа радост.

Браћо и сестре, у овим смутним и бурним временима, када је човјек заборавио да се радује, ево му прилике да се зарадује дјечијом радошћу, јер Богомладенац радост с неба доноси у свијет. Зато се анђели и поздрављају ријечима: „Радујте се, јер вам се данас роди Спас.,,

Ево нам прилике да се бар о Божићу зарадујемо вјечном радошћу, да животне одложимо бриге, баш као што пјевамо на Литургији – „Житејскоје отложим попеченије., – јер се Бог оваплотио, постао човјек. Управо ту

**NATIVITY EPISTLE OF HIS GRACE
GEORGIJE BISHOP OF CANADA**

ARRIVAL FOR THE SAKE OF JOY

“And the Word became flesh and dwelt among us, and we beheld His glory, the glory as of the only begotten of the Father, full of grace and truth. “ (Jn. 1:14)

Here is joy; here is salvation-bearing greeting: Christ is born!

God became incarnate and became man – that we might become His brothers and be participants in His grace.

Are we aware of this truth? Are we aware of the meaning of this most joyful greeting? Christ God descends to the world and is born of the Most Holy Virgin; He comes among us sinners and mortals. God becomes man – that man, through grace, might become immortal, eternal, and equal to God. Long ago a prophet said:” That which has been is what will be, That which is done is what will be done, And there is nothing new under the sun.” (Ecclesiastes 1:9). Nothing new under the sun takes place except the incarnation and birth of the Son of God (John Damascene). Here is that new event, here is something new and eternally refreshing for the totality of creation, here is our Creator who takes on a body, dwells among us and becomes one of us. The Perfect God becomes perfect man, and by this we receive from fallen Adam the new Adam, from paradise lost – a new paradise, from sorrow and hopelessness new hope and universal joy.

Brothers and sisters, in these confused and tumultuous times, when man has forgotten to rejoice, here is an opportunity for him to rejoice with childlike joy, for the Christ Child brings joy from heaven into the world. For this reason even the angels greet us with the words: “Rejoice, for today the Saviour born unto you.

Here is an opportunity for us, at least at Christmas, to rejoice with eternal joy to lay aside all earthly cares, exactly as we sing at the Liturgy – “Let us lay aside all earthly cares” – for God became incarnate and became man. Precisely in the Symbol of Faith we express this immeasurable comfort this all encompassing thought: “Who for us men and for our salvation came down from heaven and incarnate

неизмјерну утјеху, тај свесмисао, изражавамо у Символу вјере: „Који је ради нас људи и ради нашег спасења сишао с небеса и оваплотио се од Духа Светога и Марије Дјеве, и постао човјек.“ Дакле, „ради нас људи и ради нашег спасења“ дошао је Онај који изражава најузвишенију реалност нашег постојања – израз вјечности у Њему, тј. у заједници са Њим, у чему се и састоји наше спасење.

Спасење се добија вјером, а „вјера је основ свега чему се надамо, потврда ствари невидљивих,, (Јев. 11, 1). Ми Њему нарочито о Божићу славословимо, јер нам Он дарова живот, јер нам Он даде љубав, и вјеру, и вјечност, и изобиље добра – кроз свесвето Оваплоћење Своје, благовољењем Бога Оца у Духу Светоме. Христос нас све позива да учествујемо у Тајни Његовог Царства. Он, сладчајши Господ, дошао је да нам дарује радост и опроштај грјехова, да нас обожи. „Он се очовјечио, да бисмо се ми обожили; Он се открио у тијелу, да бисмо ми примили спознају невидљивога Бога Оца; Он је претрпио увреде од људи, да бисмо ми наслиједили бесмртност,, (Св. Атанасије Велики).

Христос заиста нас обожује својим очовјечењем, дарује нам живот у изобиљу. Долази ради радости, како каже Достојевски: „Он (Христос) је страشان нама величином својом и висоном својом, али је због безграничне милости и љубави своје постао нама сличан и весели се с нама, претвара воду у вино да не би престала радост међу гостима, чека нове госте и непрестано их дозива, досад и на све вјекове,, (Браћа Карамазови).

Такву радост донесе Христос нама и остави у Цркви Својој, да се кроз њу спасавамо и живот вјечни задобијамо. Ето нам прилике, браћо и сестре. Радујмо се у Господу!

Поздрављам вас све, драги моји епархиоти, клицањем радосним, љубављу Богомладенца и утјехом нашег спасења кроз Сина Божијег: Мир Божији, Христос се Роди! Ваистину се Роди!

*Ваши молитвеник пред Богомладенцем Христом,
Епископ канадски Георгије*

of the Holy Spirit and the Virgin Mary, and became man.” Thus, “for us men and for our salvation” did He come, He who expresses this most sublime reality of our existence – the expression of eternity in Him, i.e. in communion with Him, in which lies our salvation. Salvation is attained through faith, and “faith is the substance of things hoped for, the evidence of things not seen” (Hebrews 11:1). Especially at Christmas we praise Him, for He has given us life, for He gives us love, and faith, and hope, and eternity, and an abundance of good – through His All-holy incarnation, by the will of the Father in the Holy Spirit.

Christ invites all of us to participate in the Mystery of His Kingdom. He, our sweetest Lord, came to give us joy and forgiveness of sins, to make us God-like. “He became man, that we might become God-like. He revealed Himself in a body, that we might receive and recognize the unseen God the Father; He suffered insults from the people that we might inherit immortality” (St. Athanasius the Great).

Christ truly makes us God-like through He becoming man, He bestows upon us life in abundance. He is coming for the sake of joy, as Dostoevsky says: “He (Christ) by his size is awesome to us, by his height tremendous, but because of His unlimited mercy and love became like us and rejoices with us, transforms water into wine so that joy among the guests does not cease, he waits for new guests and constantly invites them until now and forever” (The Brothers Karamazov).

Such joy Christ brings to us and leaves it in His Church, so that through His Church we might be saved and receive eternal life. Here is the opportunity, brothers and sisters. Let us rejoice in the Lord!

I greet you my dear members of our diocese, with a joyful shout, the love of the Christ Child and the comfort of our salvation through the Son of God.

Peace of God! Christ is Born! Indeed He is Born!

*Your intercessor before the Christ Child
Bishop of Canada Georgije*

**ЊЕГОВА СВЕТОСТ
АРХИЕПИСКОП ПЕЂКИ
МИТРОПОЛИТ БЕОГРАДСКО-КАРЛОВАЧКИ
И ПАТРИЈАРХ СРПСКИ
ГОСПОДИН ИРИНЕЈ**

Његова Светост Патријарх српски Г. Иринеј (Гавриловић) рођен је у селу Видова, код Чачка, 1930. године од оца Здравка и мајке Милијане. На крштењу добио је име Мирослав. У родном селу завршио је основну школу, а потом гимназију у Чачку. По завршетку гимназије уписао се и завршио Богословију у Призрену, а затим и Богословски факултет у Београду. По завршеном факултету одлази у војску. По повратку из војске убрзо бива постављен за суплента (професора) Призренске богословије. Пре ступања на дужност професора октобра месеца 1959. године у манастиру Раковица, од стране Његове Светости Патријарха Германа, прима монашки чин, добивши монашко име Иринеј.

Патријарх Српски Иринеј

Истога месеца на дан Св. Петке 27. октобра 1959. у цркви Ружица испод Калемегдана, бива рукоположен у чин јеромонаха. Док је као професор у Призренској богословији службовао бива упућен на постдипломске студије у Атину. 1969. године

**HIS HOLINESS ARCHBISHOP OF PEC,
METROPOLITAN OF BELGRADE AND
KARLOVCI,
SERBIAN PARTIARCH IRINEJ**

His Holiness Patriarch Irinej (Gavrilovic) was born 1930 in Vidova village, near Cacak, to father Zdravko and mother Milijana. At his christening he was named Miroslav. He finished elementary school in his home town and high school in Cacak. After finishing high school, he enrolled in the Theological school in Prizren and finished and went on to study at the Theology Faculty in Belgrade. Upon his completion, he enrolled in the military. After his return, he was appointed professor at the Theology school in Prizren. Before taking office, he received the rank of a monk and the name "Irinej" at the Rakovica monastery in October of 1959, from His Holiness Patriarch German.

Patriarch Irinej as a young Bishop

In the same month, on St. Petka's Day, he was initiated as an ordained monk at the Ruzica Church under Kalemegdan,. While serving as a professor at the Prizren Faculty, he was sent to postgraduate study in Athens. In 1969, he was appointed as the monastic school administrator in

бива постављен за управника Монашке школе у манастиру Острог, одакле се пак враћа у Призрен и бива постављен за ректора Призренске богословије. Са те дужности 1974. изабран је за викарног епископа Његове Светости Патријарха Српског са титулом епископа моравичког. Годину дана касније 1975. године изабран је за епископа нишког.

На Светом Архијерејском Сабору Српске Православне Цркве, 22. јануара 2010. године, изабран је за Архиепископа пећког, Митрополита београдско-карловачког и Патријарха српског.

Патријарх Иринеј на устоличењу у Пећкој Патријаршији

Чин устоличења Светејшег Архиепископа пећког, Митрополита београдско-карловачког и Патријарха српског Господина Иринеја извршен је 23. јануара 2010. године, на Светој Архијерејској Литургији у Саборном светоархангелском храму у Београду. Свету Архијерејску Литургију је служио Његова Светост Патријарх српски Г. Иринеј уз саслужење своје браће Архијереја, свештеника и ђакона, као и представника Руске и Грчке Цркве.

Ostrog, from where he returned to Prizren and was appointed as a rector. In 1974, from that duty, he was elected Auxiliary Bishop to His Holiness Serbian Patriarch German with a title of Bishop of Morava. One year later, in 1975, he was elected Bishop of Nis.

Irinej as a Patriarch

At the Holy Synod of Bishops of the Serbian Orthodox Church on January 22 of 2010, he was elected as the Archbishop of Pec, Metropolitan of Beograd-Karlovci and the Serbian Patriarch. The act of inauguration was performed on January 23 of 2010, at the Divine Liturgy in the Cathedral church of St. Archangel Michael in Belgrade. Divine Liturgy was lead by His Holiness Serbian Patriarch G. Irinej with the assistance of his brother bishops, priests and deacons, as well as

ЕЛЕКТРОНСКА ПОШТА

У колико желите да будете обавештени о свим дешавањима у нашој Црквеној заједници пријавите се на листу за слање електронске поште.

Само пошаљите вашу адресу (e-mail) на адресу редакције obradf@yahoo.ca

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА МЕСЕЦ ЈАНУАР 2010. г. Г.

Недеља, 2. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Оци), Свети Игњатије Богоносац
Четвртак, 6. јануар- Вечерња са освећењем Бадњака и поделом истих верницима у 6 часова навече (Бадње вече).

Петак, 7. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Божић).

Субота, 8. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Сабор Пресвете Богородице).

Недеља, 9. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Свети Архиђакон Стефан).

Петак, 14. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Обрезање Господње, Свети Василије Велики и Нова Година).

Недеља, 16. јануар-Света Литургија у 10 часова ујутро.

Уторак, 18. јануар- Света Литургија са освећењем водице у 10 часова ујутро (Крстовдан).

Среда, 19. јануар- Света Литургија са великим освећењем водице у 10 часова ујутро (Богојављење).

Четвртак, 20. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Сабор Светога Јована-Јовањдан).

Недеља, 23. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро.

Четвртак, 27. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Свети Сава).

Недеља, 30. јануар- Света Литургија у 10 часова ујутро (Светосавска прослава).

У нашем Светом Храму служи се Света Литургија сваке недеље и празника (када је празник исписан црвеним словом у календару) са почетком у 10 часова ујутро.

Осим Свете Литургије у нашем Храму се служи вечерње богослужење (Вечерња) сваке суботе навече са почетком у 6 часова. Ово је и згодна прилика за све парохијане који се спремају за Причешће да се исповеде и поразговарају са свештеником.

UPCOMING SERVICES FOR THE MONTH OF JANUARY 2010.

Sunday, January 2- Holy Liturgy at 10 AM. St. Ignatios of Antioch

Thursday, January 6- Vespers with the blessing of the Badnjak at 6 PM (Christmas Eve).

Friday, January 7- Holy Liturgy at 10 AM (Nativity of Jesus Christ-Christmas).

Saturday, January 8- Holy Liturgy at 10 AM (Synaxis Of The Most Holy Theotokos).

Sunday, January 9- Holy Liturgy at 10 AM. (St. Stephen, Archdeacon).

Friday, January 14- Holy Liturgy at 10 AM. (Circumcision of Our Lord, St. Basil The Great, New Year).

Sunday, January 16- Holy Liturgy at 10 AM.

Tuesday, January 18- Holy Liturgy with Blessing of Water at 10 AM (Feast of the Holy Cross).

Wednesday, January 19- Holy Liturgy with the Great Blessing of Water at 10 AM (Theophany-Epiphany-Baptism of Our Lord Jesus Christ).

Thursday, January 20- Holy Liturgy at 10 AM (Synaxis of St. John, Prophet, Forerunner and Baptist).

Sunday, January 23- Holy Liturgy at 10 AM.

Thursday, January 27- Liturgy at 10 AM (St. Sava).

Sunday, January 30- Holy Liturgy at 10 AM (St. Sava celebration)

In our Holy Church Holy Liturgy is served every Sunday and on great feast days (those days are written in red letters in the calendar) beginning at 10 AM.

There is an evening service in our Church every Saturday starting at 6PM.

This is a good opportunity for those preparing for a Holy Communion to have a confession.

ДЕЧИЈЕ КУТАК ЗА МЛАДЕ ПРИРОДЊАКЕ

Уређује: Др. Мајда Ђорђевић

Драги млади природњаци,

чуло укуса се, уз чуло мириса, сматра такозваним хемијским чулом. Мада за сада нема много научних доказа, ипак се сматра да је хемијски састав материјала повезан са њиховим укусом и мирисом. Поред тога, у нашем мозгу се ствара веза између укуса неких врста хране и пића, па чак и ситуација у којима се те материје конзумирају. Понекад је довољно да помислимо на неку храну или пиће, па да „осетимо„ њихов карактеристичан укус и мирис или да се сетимо у којој ситуацији смо их кушали. Такође, ако се нађемо у некој специјалној ситуацији, у којој се само одређена храна или пиће конзумирају, иста појава ће се поновити.

Постоје 4 „чиста„ укуса: кисело, слатко, слано и горко. Остали укуси се сматрају мешавинама јер се уз њихов осећај истовремено догађа општећење ткива (на пример љут, опор, метални укус и т.д.).

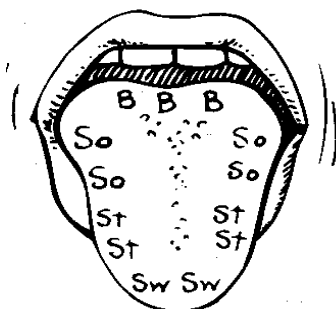
Рецептори (пријемници) чула укуса се налазе у језику и распоређени су по одређеној шеми, као што се види на приложеној слици. Тако, ако треба прогутати горку пилулу, треба је ставити на врх или средину језика, да се горчина не осети. Слаткише, као сладолед или лизалицу, такође треба лизати врхом језика да би се слатки укус што боље осетио.

У новије време се у научној литератури појавило мишљење да постоји још најмање један „чист„ укус. Он потиче од разних врста меса, а назван је УМАМИ, међутим још се не зна на ком делу језика су рецептори за тај укус смештени.

Експеримент

Потребан материјал:

- штапић пресног кромпира
- комадић средине белог хлеба
- Sw - слатко, St - слано,
- So – кисело, B – горко

оп.

Поступак:

Користећи шему, додируј разне делове језика штапићем пресног кромпира и забележи какав укус се осетио. Затим добро испери уста водом. Након тога, накваси врх штапића кромпира пљувачком, сачекај око 1 минут па опет додирни разне делове језика. Да ли примећујес неку разлику?

Поново испери уста водом, а затим жваћи средину белог хлеба што дуже можеш (немој се журити да прогуташ залагај) и обрати пажњу на укус, који ће се појавити.

Објашњење:

Кромпир и хлеб се углавном састоје од скроба. Пресан кромпир има опор укус. Међутим под утицајем ензима амилазе, из пљувачке, скроб се мења у шећер, тако да ћеш у оба случаја осетити слатка укус. Ради тога људи који пате од дијабетеса (шећерне болести) морају да контролишу не само количину шећера коју храном уносе у тело него и количину скроба.

У наредном броју Парохијског Гласника ћемо говорити о чулу додира.

СТРАНЕ

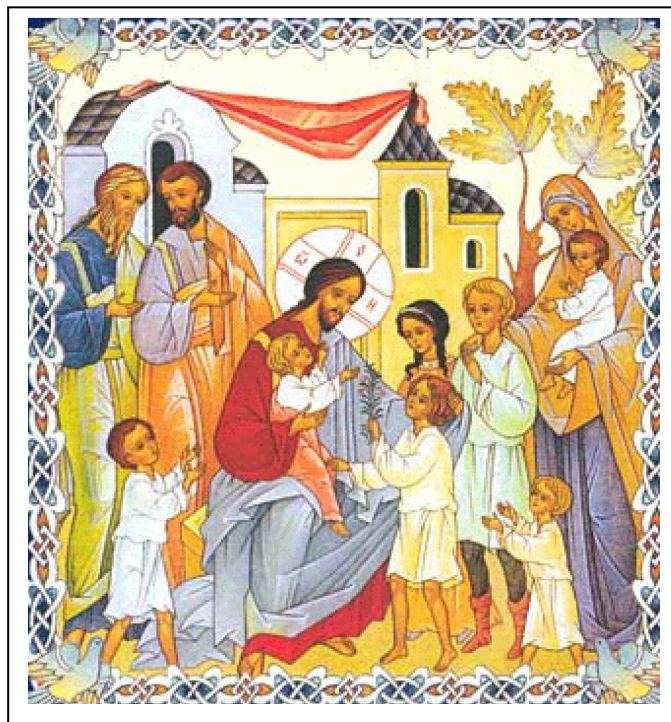

Црквена школа „Свети Сава,, позива сву децу наше заједнице да се упишу у школу у којој ће уз игру и дружење са својим вршњацима научити пуно тога. На првом месту то је језик, писање и читање, своја вера, култура и традиција. Дођите да се дружимо и обогатимо своје знање.

Црквена школа „Свети Сава,, вас позива да присуствујете Светосавској прослави која ће бити одржана у нашој црквеној сали у недељу, 30. јануара 2011. г.Г. Тада ће најпре бити одслужена Света Литургија у 10 часова ујутро после које ће бити пререзан славски колач. Затим по преласку у црквену салу биће одржана приредба, подељени поклони које за ову прилику припремају кумови славе и послужен свечани славски ручак.

ДОБРО НАМ ДОШЛИ!!!

**ХРИСТОС СЕ РОДИ!!!
СРЕЋНА НОВА ГОДИНА!!!**

ПУТУЈ НАРОДЕ МОЈ!

Шта рећи о Косову и Метохији а шта већ није речено, шта већ није написано и поновљено безброј пута до сада.

Ипак ћу покушати излити своју душу у ових пар редака.

Субота вече, седим и чекам да осване тај дан, тај светли и благодатни дан када је устоличење нашег Патријарха. Мисли лутају и не могу да се сконцентришем на гледање ТВ-а. Проверавам шта каже званично гласило СПЦа, слике са дочека патријарха у престолници Патријарха Српских, у лаври Светог Саве, кажу нема мраморног трона којег замењује дрвени изрезбарен од грчке монахиње и поклоњен. Редају се обавештења како ће КФОР да обезбеди ову свечаност, како се очекује прелаз гостију и верника на Јарињу, аутобуси полазе препуни верног народа испред храма Светог Саве да прођу земљом Светог Саве. Ко не познаје ситуацију очекивао би да се иде слободно и да нема граничног прелаза иако га званични Београд не назива тако већ само прелаз. Неко ће се упитати зашто прелаз, зашто КФОР обезбеђује највећи догађај за верни народ СПЦ, па зар то није радостан, Богом надахнут несвакидашњи догађај и Богоприсуство би требало да се осећа свугде.

Са устоличења из Пећке Патријаршије

Али не, ту је прелаз, ту је КФОР и полиција Косова да би обезбедили верницима

и клиру присуство на устоличењу Његове Светости Патријарха Српског Г. Иринеја. Како да се само радујемо кад је ту подсетник да није баш све у реду, кад су нам светиње обавијене бодљикавом жицом и кад су неке још увек ту само захваљујући храбрости неколико монахиња које су иступиле да бране све оно за шта живе са својом челичном вољом и голим рукама.

Питам се да ли ће бити таквих и у будућности да сачувају наше благо за будуће Патријархе. Да ли ћемо и тада ићи организовано и прелазити прелазе ка својој души, ка свему светом, ка српском Јерусалиму ићи у пратњи странаца који нас прате као да недај Боже идемо да чинимо нечасна дела а не да се помолимо, обожимо и удахнемо и прикупимо снагу за нове Голготе које нас чекају док опет јендог дана Свето и крвљу натоњено Косово и Метохија не буде Српско.

Драгана Поповић

**У ИМЕ СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ
УПРАВНИ ОДБОР ЦРКВЕНОШКОЛСКЕ
ОПШТИНЕ СВЕТОГ СИМЕОНА МИРОТОЧИВОГ
СВОЈИМ ДРАГИМ ПАРОХИЈАНИМА ЧЕСТИТА
НАСТУПАЈУЋЕ БОЖИЋНЕ И НОВОГОДИШЊЕ
ПРАЗНИКЕ РАДОСНИМ ХРИШЋАНСКИМ
ПОЗДРАВОМ
ХРИСТОС СЕ РОДИ!**

**ВАШ ПАРОХ ОТАЦ ОБРАД ФИЛИПОВИЋ,
СА СВОЈОМ СУПРУГОМ МИЛАНКОМ,
КЋЕРКИЦОМ КРИСТИНОМ
И СИНОМ ТЕОДОРОМ,
ПОВОДОМ НАСТУПАЈУЋИХ БОЖИЋНИХ И
НОВОГОДИШЊИХ ПРАЗНИКА ПОЗДРАВЉА
СВОЈЕ БЛАГОЧЕСТИВЕ ПАРОХИЈАНЕ
РАДОСНИМ ПОЗДРАВОМ**

ХРИСТОС СЕ РОДИ!

Спомен преп. Оца нашег Симеона краља Српског Стефана Првовенчаног

Овај свети слуга Божји беше син великог Српског Жупана Стефана Немање, познатог у монаштву као светог и преподобног Симеона Мироточивог, и брат по телу и по духу равноапостолног оца нашег Светог Саве, првог Архиепископа Српског.

Када се навршише године владања богољубивог и христољубивог Стефана Немање, он у згодно време остави славу и почести владарског престола и посвети себе и сав свој живот Богу, замонашивши се у својој задужбини манастиру Студеници. Уместо себе он на престолу државе Српске остави свога другод по реду сина, овога блаженог Стефана, касније у монаштву названог Симона Монаха. То би на сабору у престоници Расу, на Благовести 25 марта 1196. године. Том приликом блажени старац Немања изговори поуку народу и синовима својим, како треба живети и владати се, сваки на своме месту и положају. Указујући на престолонаследника Стефана он рече свима: „Овога имајте уместо мене! Корен добри који је изишао из моје утробе. Њега постављам на престо у држави, Христом ми дарованој.“ Овоме пак сину своме Стефану он изговори следећу поуку: „Чедо моје љубљено, овај престо моје државе подарен ми је од Господа, Небеског Цара и ти, сине мој мили, буди благословен Богу Вишњему који царује на бесконачне векове. И овај мој престо нека је благословен од Господа Бога мог и од мене оца твог теби и деци твојој, и после деце твоје и целом потомству твојом до века. И Господ Бог мој нека ти помогне на њему, ходећи и лежући и устајући са тобом, веселећи душу твоју утешењем Светога Духа. и Господ Бог мој нека те сачува од сваког зла! И Господ Бог мој нека научи ноге твоје на извршење воље Божје овде на престолу овом, и у целом животу твојом, и у бесконачне векове, амин!“

Затим свети родитељ заповеди светоме

сину и наследнику своме да се труди у сваком добром делу, да буде добра срца према народу хришћанском, да се брине о црквама и њеним служителјима, да са задовољством слуша архијереје и свештенике, да поштује и пази монахе, да би се они молили за њега да ни у чему не буде зазоран пред Богом и људима.

Све ове савете свога богољубивог оца, Стефан је пажљиво и са љубављу примио и сместио у срце своје, и свим силама се од тада старао да их изврши и испуни на делу. Јер он беше од детињства мудар и разборит, а уз то још добро васпитан од светих родитеља својих у свакој доброј и корисној ствари божанској и човечанској. И владаше богоугодно блажени Стефан на Српском престолу, потпомаган молитвама и благословима свога светог оца Симеона и светог брата Саве.

Стефан беше ожењен принџезом Евдокијом, кћерком Алексија Анђела, брата грчког цара Исака Анђела (1185-1195 г.), са којом је добио од Бога четири сина: Радослава, Владислава, Уроша и Предислава. Овај Алексије ускоро постаде цар у Цариграду, тако да је Стефан постао царски зет, и то је не мало помогло њему и његовом светом оцу и брату да подигну велику Српску лавру Хиландар у Светој Гори Атонској. Јер када тамо дође преподобни Симеон и преко Светога Саве доби од цара, пријатеља свога, стари запустели манастир Хиландар, он написа писмо сину своме Стефану у Србију, у коме му овако говораше: „О љубљено чедо и слуго Христов...пишем ти да нађох пусто место усред Горе Свете, Ваведење Пресвете Богородице, звано Хиландар. Не лењи се, него похитај свом снагом својом да га подигнеш, да се сазида храм Пресвете у наш спомен у овој земљи, и после мене да буде и твојој деци и унуцима, у вашем роду до века. Јер ти си ктитор овога манастира, као што ти ја и раније писмено предадох у држави својој храм Пресвете Богородице Добротворке у Студеници.“ На ово писмо оца и брата из Свете Горе, црквиљубиви и монахољубиви самодржац Стефан похита са одзивом и посла у Свету Гору велике количине злата и сребра и свега осталог

потребнога, те тако би саграђена царска лавра Хиландарска. У скоро затим овај благословени Стефан не одојни да постане ктитор и велике Српске архиепископије, Дома Спасовог у Жичи, опет заједно са својим братом Светим Савом.

Свети Сава пак, дође из Свете Горе у Србију овако. Кад се упокоји блажени старац и отац им преподобни Симеон и би погребен од сина му Саве у Хиландару, Стефан у Србији много туговаше због тога. Јер одмах потом, по засити ђаволовој, противно благослову очевом, на њега устаде са војском непријатељском његов брат Вукан, коме отац Немања беше назначио да влада у српској области Зети. Уз помоћ Угара (Мађара) Вукан неправедно збаџи Стефана са престола и хтеде у целој Српској земљи и народу да заведе веру латинску, неправославну и јеретичку. Но гажење очевог благослова од стране Вуканове не могаше се дуго одржати, јер Бог убрзо поможе Стефану да се поврати на очев престо и тако пресече зло Вуканово. То би преко бугарског цара Калојована, који затим удаде цвоју ћерку за Стефановог сина Владислава, те се тако спријатељише Српски и Бугарски православни народи. У тузи због братовог неверства и братомржње, Стефан писаше брату Сави у Свету Гору да дође што пре у Србију са светим и мироточивим телом светог им оца Симеона и да над њиме измири завађену браћу, то јест да Вукана измири са рођеним му братом и од оца постављеним законитим владаром. Молбу Стефанову услиша Свети Сава и одмах са светим телом светог им оца крете у Србију.

Чувши за долазак ове велике светиње-светих и мироточивих моштију оца свога, Стефан се испуни неизрециве радости, и узнесе молитве ну благодарност Богу. И одмах са епископом својим, са свештеницима, монасима, многим благородницима и народом пође у сусрет оцу и брату. И дошавши до грчке границе, ту сrete свете мошти. Са сузама покајања и радости обгрли блажени Стефан тело преподобног оца свог, и просјаше од њега благослов за себе и народ свој и државу. А када свето тело Светог Симеона би донето у његову

свету лавру Студеницу, тада над њим свети им брат јеромонах Сава измири завађену браћу Вукана и Стефана, те тако би побеђена злоба ђавоља, а Српска земља Стефанова спашена од велике беде и братоубиства. У знак захвалности Богу за сва добра која му чињаше, богољубиви Стефан са братом му архимандритом Савом поче зидати величанствену цркву Вазнесења Господњег у Жичи. Но ни тада ђаво не престаде са својим искушењима и нападима на Стефана, хотећи га навести на опаку погибао за душу његову. Ојачавши, наиме у власти својој и проширивши не мало своју земљу, Стефан тада зажеде да добије за себе краљевску круну и почаст. Како пак у то време Латини беху овладали већим делом грчкога царства па и самим Цариградом, а иза Латина стајаше моћни папа у Риму, Стефан захтеде да краљевску круну добије од римскога папе, а за узврат овоме обећаваше своје признање и потчињеност. Ово ражалости његовог светог брата Саву, јер тиме вребаше велика опасност Православљу и благочешћу, те зато Сава отиде из Србије православноме цару и патријарху у Никеју и тамо доби за Српску Цркву самосталну архиепископију. Сам Сава би у Никеји рукоположен за првог Српског архиепископа, и вративши се у Србију он отклони опасност која је претила православној вери и Цркви у Српском народу, Сава тада дозвола себи свог брата Стефана, и братски са њим разговарајући о ономе што је истинска и права духовна корист за њега и сав народ Српски, сазва са Стефаном велики црквено-народни сабор у Жичи, на Спасовдан 1221. године. На овом сабору у Жичи свети Српски Архиепископ помаза свога брата Стефана на краљевство, јер га на православни начин венча за краља и самодршца Српске земље и државе. Од тада Стефан би назван Првовенчани краљ свих Српских земаља, јер тек од Светога Саве дође право краљевство Стефану и његовим наследницима Немањићима.

На овом истом сабору у Жичи Свети Сава поучи брата Стефана и сав Српски народ да

буду чврсти у вери отачкој Православној, да се клоне богомрских јереси и раскола, да се вером и покајањем обраћају од својих заблуда к Православљу јер је страшно упасти у руке Бога Живога. Потом на Светој Литургији провенчани краљ Српски Стефан прочита са целим народом три пута православни Символ вере. Беше то тада потресан призор у храму Спасовом у Жичи: сав народ са својим краљем гласно исповедаше истиниту веру и проклињаше сваку јерес а Свети Сава стајаше усред народа и као други Мојсије, или још тачније, као претеча и Крститељ, свима говораше: Покајте се! А краљ Стефан, видећи где брат његов свети чини што пре у њих није било, дивљаше се и многим сузама изобилно. Он беше нарави кротке, срца човекољубива, душе богопросвећене. Беше истински побожан хришћанин смирени покајник и човекољубиви дародавац а мудар и мирољубив владалац.

Не дуго година после овога, разболе се благочестиви краљ, Стефан, па позва свог брата Саву да га удостоји светог анђелског монашког чина. По промислу пак бољем Свети Архиепископ не стиже одмах, и Стефан брже изиђе из овог живота и отиде ка господу. Када пак Свети Сава стиже на краљевски двор, он са топлом молитвом, вером и надом у господа приђе ка преминулом брату своме, и паде на тело његово, огњеним сузама кропећи лице његово. Помоливши се тајно у срцу Богу Тајновидцу и Сведвидцу, Сава положи на срце братово чесну десницу своју и благослови га крсним знаком у име Свете и Животворне Тројице. И одмах осети како братово срце поче да куца и тело да се загрева и оживљује. И позвавши краља као иза сна, Сава му рече: „Устани, господине мој, и говори ми!“ Тада краљ, отворивши очи своје из самртног сна, и познавши светог брата свог, узе му руке и целиваше их. И тако би васкрснут и повраћен из мртвих. Потом га Свети Сава украси светим и анђеоским ликом монаштва, и назва га Симон монах место Стефан. Онда му приведе најстаријег сина Радослава да прими од оца краљевски престо, па га на крају причести

Пресветим Тајнама Христовим. Потом блажени монах Симон, слатко се веселећи и богу благодарећи, на рукама свога светог брата предаде дух свој Господу 24. Септембра 1224. године. Тело светог монаха Симона би смештено у цркви Студеничке лавре, у близини светог тела светог му оца преподобног Симеона Мироточивог. После неког времена оно би извађено из гроба и нађено цело и нетрулежно, па одатле пренето у његову свету задужбину манастир Жичу. То је учинио сам Свети Сава, после свог првог повратка из Свете Земље, као што о томе говоре животописци Савини Доментијан и Теодосија. Касније је тело светог Краља првовенчаног-преподобног оца нашег Симона поново пренето у свету Студеницу, где се оно и до данас налази. Многа су и неизбројива чудеса која су се дешавала и до данас се дешавају над моштима овог преподобног Краља и Монаха, јер он целебно помаже свима онима који са вером приступају његовом светом и нетљеном телу. Због тога и до данас не престају потоци верног народа православног да притичу са свих крајева Српске земље и са вером да припадају светом Краљу и Оцу нашем Стефану-Симону у светој лаври Студеници, а такође и ка светом месту његовом у Дому Спасовом у Жичи. Његовим светим молитвама нека Господ помилује, сачува и спасе сав његов верни род-православни Српски народ, и нас грешне Амин.

Овај Светац се празнује 24. септембра по старом односно 7. октобра по новом календару.

За штампу припремила Драгана Поповић

**КОЛО СРПСКИХ СЕСТАРА
„МАЛА ГОСПОЈИНА,,
СВИМ СРБИМА И СРПКИЊАМА ЧЕСТИТА
БОЖИЋ И НОВУ 2011. ГОДИНУ
ГОСПОДЊУ
РАДОСНО ВАС ПОЗДРАВЉАЈУЋИ
ХИСТОС СЕ РОДИ!!!**

ИЗВОДИ ИЗ МАТИЧНИХ КЊИГА:**ВЕНЧАНИХ (за 2010. г.Г.)**

1. Adam Mascenzie и Сава Крњаја
2. Денис Ставрић и Свјетлана Солдат
3. Давид Анђелић и Laurie Cameron
4. Sean Esopenko и Љубица Тодоровић
5. Никола Ивановић и Марија Милићевић
6. Милош Крњаја и Ивана Шобот
7. Роберт Најбауер и Слађана Кнежевић

„И Благослови их Бог, и рече им Бог: „Рађајте се и множите се и напуните земљу, и владајте њом, и будите господари од риба морских и од птица небеских и од свега звериња што се миче по земљи,, (1. Мојсије 1. 28.)

УПОКОЈЕНИХ (за 2010. г.Г.)

1. Марија Петровић
2. Ћорђе Панчић
3. Даница Тодоровић

„И изаћи ће они који су чинили добро у васкрсење живота, а они који су чинили зло у васкрсење суда,, (Јован 5. 29.)

КРШТЕНИХ (за 2010. г.Г.)

1. Teodor, son of Alexander and Elizabet Minev
2. Марко, син Зорана и Весне Ћуза
3. Ема, кћи Зорана и Весне Ћуза
4. Владимир, син Драгослава и Сање Саркић
5. Славица, кћи Вида и Виде Миљевић
6. Дејан, син Пера и Славице Стипанивић
7. Даниа, кћи Дејана и Тање Стипановић
8. Adam, son of Robert and Mariene Herdman
9. Laurie-Ann, daughter of Norman Elaine Cameron
10. Lukas, son of Andrew and Natalija Dumont
11. Sean, son of James and Patricia Esopenko
12. Максим, син Дарка и Гордане Ивановић
13. Лана, кћи Бошка и Љиљане Тошић
14. Мирко, син Саше и Kristin Петровић
15. Саво, син Зорана и Вере Ивошевић
16. Savannah, daughter of Ivo and Yana Rakov
17. Даница, кћи Здравка и Megan Зјалић
18. Оскар, син Бранислава и Johan Стојачић
19. Наташа, кћи Владимира и Милане Јовин
20. Вук, син Владимира и Милане Јовин
21. Јелена, кћи Милана и Здравке Томасовић
22. Лана, кћи Александра и Андрее Родић

„Ако се ко не роди водом и Духом, не може ући у Царство Божије,, (Јован 5. 4.)

**УРЕЂИВАЧКИ ОДБОР ГЛАСНИКА
СВОЈИМ ЧИТАОЦИМА И СВИМ
ПРАВОСЛАВНИМ СРБИМА ЖЕЛИ
СВАКИ БЛАГОСЛОВ ОД ГОСПОДА
ПОВОДОМ НАСТУПАЈУЋИХ
БОЖИЋНИХ И НОВОГОДИШЊИХ
ПРАЗНИКА
РАДОСНО ВАС СВЕ
ПОЗДРАВЉАЈУЋИ
ХРИСТОС СЕ РОДИ!**

**ЗОРКА ДОМАЗЕТ
MLS. REAL ESTATE AGENT
SOUTON GROUP –ANWEST
КАНЦЕЛАРИЈА: 208-7788
ЛИЧНИ ТЕЛ: 383-5536**

***Срећан Божић и нову
годину од срца
Вам жели Зорка
ХРИСТОС СЕ РОДИ!***

Боже правде

Боже правде, ти што спасе
Од пропасти до сад нас,
Чуј и од сад наше гласе
И од сад нам буди спас!

Моћном руком, води, брани
Будућности српске брод,
Боже, спаси, Боже храни
Српског Краља, српски род!

Сложи српску браћу драгу
На свак' дичан, славан рад:
Слога биће пораз врагу,
А најјачи српству град!

Нек на српства блиста грани
Братске слоге златан плод.
Боже, спаси, Боже храни
Српског Краља, српски род!

Нек на српско ведро чело
твог не падне гњева гром,
Благослови Србу село,
Поље, њиву, град и дом!

Кад наступе борбе дани,
К победи му води ход,
Боже, спаси, Боже храни
Српског Краља, српски род!

Из мрачнога сину гроба,
Српске круне нови сјај,
Настало је ново доба, -
Нову срећу, Боже, дај!

Краљевину српску брани.
Петвековне борбе плод,
Српског Краља, Боже, храни,
Моли ти се српски род!

Традиционални Дочек Српске Нове Године 15 јануар 2011

Portuguese Community Centre
4747 30 Street SE

Улаз: 18:00
Вечера: 19:00
СКУД Фрула: 20:00

Цена карата:
- \$40 одрасли
- \$20 омладина од 16 до 25
- \$20 пензионери

МУЗИКА УЖИВО СВИРА ОД 20:30

Уз традиционална српска јела припремамо и богату лутрију.

Продаја карата: Јован Анђелић 403 275-6548
Бранко Ђурчија 403 708-2006
Милка Ракић 403 278-3309
Бранко Тумбас 403 640-7831

Serbian

New Year's Party

Нека Вас љубав увек прати, здравље добро служи,
а срећа да се са Вама непрестано дружи.
Бог нека Вас чува и благослов пружи!

ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК

PARISH HERALD

Curent Serbian Orthodox Church St. Simeon Mirotocivi

ЖЕЛИТЕ ЛИ ДА ПОСТАНЕТЕ ЧЛАН ЦРКВЕНОШКОЛСЛЕ ОПШТИНЕ?

Управни одбор ЦШО. Светог Симеона позива све заинтересоване парохијане да приступе њеном чланству. Својим приступом чланству дајете подршку својој Цркви и поспешујете њен успешан рад.

Члан ЦШО. може постати свако пунолетно лице: „које по мишљењу парохијског свештеника редовно испуњава своје духовне и материјалне обавезе према Цркви и општини...“, (Статут 56, 29.13)

У ове обавезе спадају примеран живот по моралном учењу Цркве, редовно учествовање на Богослужењима, редован пост, причешће, слављење Крсне Славе, свећење водице, спремност за одбрану интереса Цркве....

ДОБРО ДОШЛИ!!!

Управни одбор користи ову прилику да се захвали свим некадашњим и садашњим члановима ЦШО. на несебичном раду и труду уложеном за добро своје Цркве. Нека би им Господ узвратио многоструко благодаћу и благостањем у њиховим честитим домовима.

Одани вама и Српској Православној Цркви
чланови управног одбора ЦШО.